

גיליון מס' 238

יבִיע אומר

בראשות הגאון רבי יגאל כהן שליט"א

פרשת האזינו

מאמר השבוע
חזק ראה החומדים
הרה"ג יגאל כהן שליט"א

מאמר השבוע

הנהגות מרן

שאלות ותשובות

מעבר לסגולה

לאשת החיל

פנינים מהפרשה

סיפור לשבת

שְׁלִיטָה מְלֵאָה

בשנים האחרונות פגשתי יהודים רבים. כשדברתי עם רבים מהם, הם ספרו לי על צרות שונות ומשונות העוברות עליהם. רבות נסיתי לעזור להם, ומצאתי שבעזרת שנוי צורת החשיבה הם יצאו מעודדים, ואף רבים מהם ראו ישועות מבורא עולם מעל הטבע. כל זה היה פיון שהם שנו את המחשבה הדואגת והעצובה למחשבה שמחה ובוטחת.

ולכן, אם חלילה בורא עולם הביא לכם ארוע של דחק כלכלי או כל ארוע דומה לו, נסו לשלט על המחשבה שבאה מפר, ותכניסו את בורא עולם אל מחשבותיכם. תדעו, שאם רק תנסו לבטח ולהשליך עליו את הדאגה לדחק שלכם, יקום בכם הפסוק (תהלים נה, כג): "השליך על ה' יתברך והוא יכלכלך" - הכיכול, הבורא יתברך יהיה חביב לדאג לכם ולטפל לכם בבעיה.

אדם המקבל טלפון מהבנק שחלילה חזר לו שיק וכדומה, בדרך כלל התגובה לזה - "אוי ואבוי!!! איך אני אשלם את הכסף? איך אני אכסה את המינוס? הרגש שיבוא מיד לאחור מכן - פחד, דאגה, האדם עצוב על מצבו וכו'.

אם הוא יצליח לשנות את הפרשנות שלו לארוע, ויחשב שזה סימן משמים שה' רוצה שהוא יהיה טוב יותר, מיד הוא יבדק את עצמו - אולי הוא לקח ממשהו כסף ולא החזיר בזמן? אולי חלילה אינו מכבד את אשתו כראוי? וכו' - ויקבל על עצמו להשתפר באותו נושא. בסופו של דבר אם יזכה, הוא יודה לבורא עולם על הסימן ששלח לו, ויהיה בטוח בלב שלם בבוראו שישלח לו את הכסף שהוא צריך כדי לכסות את חובו.

ההרגשה שהוא ירגיש לאחור מכן - שמחה והודאה במקום עצב ודאגה.

"משמועה רעה לא ירא"

פעמים אנחנו מפחדים מבני אדם שזיקו לנו, לדגמא, אדם חלילה אינם עלינו בדבר מסים. דבר זה גורם לנו הרגשה רעה של פחד. אם נחזר שוב על הכלל של אפר"ת: ה'ארוע' זה האיום, ה'פרשנות' היא החשיבה בלבנו האם יש בידי להזיק לנו או לא. ה'רגש' שיבוא לאחור מכן תלוי בפרשנות שלנו.

אם נתחזק באותו רגע בדיעה שאין לאף ברעה בעולם אפשרות להרע לנו ללא רשותו של הבורא יתברך, כמו שלמד אותנו דוד המלך (תהלים קיח, ו): "ה' לי לא אירא מה יעשה לי אדם", כלומר אם רק נבטח בבורא עולם - לא יוכל אף אדם להזיק לנו לעולם.

זוהי המחשבה שצריכה לבוא אלינו לאחור ארוע של איום או הפחדה.

אם נשתלט באותו רגע על המחשבה שלנו, נכניס לתוכה את בורא עולם, הרגש שיבוא לנו מיד לאחור מכן יהיה - שלוק רגע ושמחה, על זה שיש לנו אבא שאנחנו יכולים לבטח בו בכל העניינים.

לא להתרגש אדם פגע בנו במלים קשות או שהעביר עלינו בקרת

שׁוֹתֵפִים בַּהֲפַעֲלַת מִסַּעֲדַת הַחֶסֶד

זוכים לדור שתתברך על ידי מרן שר התורה רבי חיים קנייבסקי שליט"א.

בהוראת קבע של 200 ש"ח למשך שנתיים תזכו להיות שותפים בהאכלת נזקקים ותקבלו דולר של ברכה

לתרומות חייגו: 03-8000770

זמני כניסה ויציאת השבת			
הזמנים לפי לוח "אור החיים"			
יום	ח"א	ח"ב	ב"ש
כניסה:	18:15	18:14	18:16
יציאה:	19:05	19:03	19:06
ר"ת:	19:48	19:46	19:49

בירושלים: לנוהגים 40 דקות 17:56

הנהגות מרן
רבנו הרב עובדיה יוסף זאק"ל

"שבת תשובה"

יש להבין, מה הדגש דוקא בשבת שנקרא שמה "שבת תשובה", והלוא כל עשרת הימים הללו מסוגלים לתשובה, ומפני מה זכתה דוקא השבת לעטרה זו שתתייחד עליה?

רבים חושבים, כי מצות התשובה היא בזה שמכים על לבם ואומרים וידי, ודי בזה, אך טעות מרה היא זו, כמו שפירשו המפרשים על הפסוק (ישעיה א ה) "עַל מָה תִּכְפֹּר, עוֹד תוֹסִיפוּ סָרָה", אלו המכים על לבם אך עדין אוחזים במעשיהם הרעים, ואינם מתחרטים עליהם בעזיבת החטא, הרי שבהכאה עצמה הם מוסיפים סרה, כאילו הם באים לרמות את הקב"ה חלילה, להראותו כלפי חוץ שהם חוזרים ממעשיהם, אך ברור כי לא המכה על לבו נקרא חוזר בתשובה, אלא מי שלבו מכה עליו הוא החוזר בתשובה. וכמו שנאמר אצל דוד המלך: "יִנְךָ לֵב יְדוֹד אֲתוֹ". והשבת הזאת היא לעד ולמוכיח על דברים אלו, כי בכל עשרת הימים יוכל להתוודות ולהכות על לבו, חוץ מן השבת שאסור בו וידי דברים והכאה על הלב, ואין התשובה בשבת אלא במחשבה והחלטה סופית, לתת קץ לכל החטאים, ולחשוב בתיקון המעשים. על כן השבת היא המכרזת לתשובה אמיתית בדעה והבנה נכונה, וזוהי תשובה שלימה.

(מאור ישראל דרושים, הובא בימים הנוראים בהלכה ובאגדה).

בתשובה, וכפי שמתאר השל"ה הקדוש באגרת ששלח לבניו בעת שעלה לגור בארץ ישראל (אגרת השל"ה מארץ ישראל - מתוך אסיפת הגאונים החדש עמוד רטז. מהדורת 'זכרון אהרון'). ובה הוא מתאר את ביקורו הראשון בבית העלמין העתיק בצפת ואת תפילתו על קברו של הושע בן בארי שהיה משבט ראובן. תחילה מתאר השל"ה את המבנה היפה על פתח מערת הקבר וכיצד נכנס לשם בקדושה וטהרה באימה ובריאה, ולאחר שהדליק נרות והתפלל יחד עם רעייתו על בני משפחתו שנותרו באירופה, החל לומר דברי תורה הקשורים להושע הנביא בציטוט דברי המדרש (בראשית רבה פד, יט) 'אמר הקב"ה לראובן אתה פתחת בתשובה חייר שבן בנך עומד ופותח בתשובה, ומנו? הושע בן בארי (שאמר) 'שובה ישראל', ולאחר מכן קרא השל"ה את הפטרת 'שובה ישראל' בבכי והתפלל עליו ועל צאצאיו ועל כל עם ישראל שיתן ה' בליבם לשוב בתשובה שלימה, ושלא יבואו עוד לידי חטא לעולם. כסיום האגרת מבקש השל"ה ממשפחתו שלא לסור מדרך ה' ולשמור מצוותיו בכל ליבם.

סגולת סעודת הושע בן בארי

ובספר 'סגולת ישראל' (מערכה ח אות יב) כתב, שיש בידינו קבלה מהרב הקדוש מרן מהרי"ע ז"ל מלובלין זי"ע, שאם יש לאדם חולה בתוך ביתו, יקבל על עצמו בעת שישב החולה לאיתנו הראשון אזי יעשה ביום שלישי הראשון מימי השבוע סעודה עבור תלמידי חכמים ויראי ה' לכבוד נשמת הושע בן בארי, ויותר טוב שיקבל החולה בעצמו הקבלה הנ"ל.

המשך בעמוד האחרון

שאלות ותשובות
מאת מורנו הרב"ג יצחק כהן שליט"א

שאלה: דיברתי לשון הרע על אדם. האם בבקשת המחילה חייב לפרט מה שאמרתי עליו או אפשר לבקש מחילה באופן כללי כדי שלא יפגע שנית?

תשובה: כתב החפץ חיים דצריך להודיע אם דיבר עליו לשון הרע ונגרם לו נזק כגון שנתגנה ע"י השומעים על ידי זה. אבל בשם רבי ישראל מסלנט מובא דאם חבירו עלול להפגע יותר אם יגיד לו הדברים, אין חייב להודיעו ורק יבקש מחילה באופן כללי. וכן פסק בחזון עובדיה ימים נוראים, ואם לא נגרם שום נזק לחבירו והשומעים לא קיבלו את דבריו אין צורך בבקשת מחילה ונחשב לו עבירות שבין אדם למקום.

שאלה: האם מותר לנעול לילדים קטנים נעלי עור ביום הכיפורים?

תשובה: מרן בשו"ע (סימן תרטז) כתב שילדים קטנים אע"פ שמתוודים בשאר העינויים אסורים בנעילת הסנדל, ויש שכתבו שהיום ישתנו הטבעיים, עיין חזו"ע ימים נוראים מכל מקום ראוי והגון שגם היום לא ינעלו לילדים נעלי עור כמבואר במרן.

שאלה: האם מותר לתת לילדים קטנים ממתקים ושווקולדים ביום הכיפורים?

תשובה: בגמ' בסוף תענית כתוב שלא היו ימים טובים לישראל כ-ט"ו באב ויום הכיפורים, ואע"פ שבת' באב מבואר באחרונים שנותנים להם רק לחם ומים מפני שאינו יום שמחה, אבל ביום הכיפורים אפשר לתת להם כל טוב מצרים. וכן חולה שמתור לו לאכול יכול לאכול דברים הטעימים לו ולא חייב רק לחם והים עיין מנחת חינוך סי' שיג.

שאלה: הרב יש אדם שביקשתי ממנו מחילה מלא פעמים והוא אינו מוחל לי מה עלי לעשות?

תשובה: בשו"ע סי' תרו פסק מרן שאם ביקש מחילה והשני אינו רוצה למחול יקח שלוש פעמים שלושה בני אדם יחד איתו ויבקש לידם מחילה ואם בסופו של תהליך עדיין לא מחל אינו צריך יותר לעשות דבר ובתנאי שלא חייב לו כסף, שאם חייב לו כסף חייב להחזירו.

שאלה: לרב שלום, הסוכה שלי למטה בחניה של הבניינים ואשתי מפחדת לישן לבד בבית האם אני יכול לישון ג"כ בבית שלא תפחד?

תשובה: לכתחילה צריך לעשות את הסוכה במקום שיוכל לישון שם ללא חשש אבל אם בכל זאת האישה מפחדת לישון לבד פסק בחזון עובדיה סוכות עמ' קצו יכול הבעל לישון בבית עם אשתו.

שאלה: כבוד הרב יש לי גיס תמני שמברך כל פעם שנכנס לסוכה "לישב בסוכה" ואנחנו לא נוהגים כך האם לענות על ברכתו "אמן", או שזה כמו ברכה לבטלה?

תשובה: לדעת מרן רבינו עובדיה יוסף אם המנהג של הספרדים שלא לברך כגון על ברכת ההלל בראש חודש שנהגו הספרדים שלא לברך ממילא אסור גם לענות "אמן" על אותה ברכה משום שספק "אמן" להקל ולכן לא יענה אמן על הברכה שברך על הסוכה אם אינו אוכל שם פת משום שהספרדים נוהגים שלא לברך לישב בסוכה רק אם קובע סעודה על הפת.

מעבר לסגולה
מאת הרב אלוה עמר שליט"א

מעלת זיכוי הרבים - וסגולת הושע בן בארי תשובה מאהבה או מיראה

הפטרת פרשת האזינו עוסקת בדברי הנביא 'הושע בן בארי', הפונה לעם ישראל ומבקש (הושע יד, ב-ג) "שובה ישראל עד ה' אלהיך כי כשלת בעוונך, קחו עמכם דברים ושובו אל ה'". ושואל ה'זרע שמשון, מדוע פתח הפסוק בלשון יחיד "כי כשלת בעוונך", וסיים בלשון רבים "קחו עמכם דברים", וכמו כן יש להבין על אלו "דברים" מתכוון הנביא. ומבאר ה'זרע שמשון' שהגמרא מבארת לנו ששב בתשובה, יש שישנן שתי מעלות למי שעשב בתשובה, יש השב בתשובה מיראה שמא יענש על מעשיו הרעים - תשובה זו רצויה לפני ה', ובכחה להפוך את כל העברות שעשה האדם במזיד ולהחשיבים כמי שעשה בשגגה, אך יש מעלה גבוהה יותר למי ששב בתשובה מאהבה, שכל עונותיו שנעשו במזיד הפוכים להיות זכויות, ומבעל חטאים הופך להיות בעל זכויות.

מעלת המזכה את חברו

אחד הסימנים שדרכם ניתן להבחין אם אדם שב בתשובה מאהבה או מיראה, זה לפי דרך התשובה שלו, שאם שב בתשובה רק לעצמו הרי הוא שב מיראה ורצונו להציל את עצמו, כי אם היה שב בתשובה מאהבה היה מעוניין

להשיב יהודים נוספים לבורא עולם מרוב אהבתו אליו.

ולכן פונה הנביא לשני בעלי התשובה - השב מיראה והשב מאהבה, לשב מיראה פונה הנביא ואומר לו "שובה ישראל עד ה' אלקיך", כלומר אף על פי שתשובתך איננה התשובה הגבוהה ביותר אלא רק "עד ה'", בכל זאת תשוב בתשובה כי כל מה שאדם יכול לשוב לבורא עולם ישוב, אך אם האדם לא רק ששב בתשובה אלא גם "קחו עמכם דברים" - משיב את ידידיו וחבריו בתשובה, הרי שזה מגלה על תשובתו שהיא מאהבה ואז יזכה "ושובו אל ה'" - שתשובתו אינה רק "עד ה'" אלא עולה למעלה "אל ה'" וזדונות נהפכים לו לזכויות.

קריאה אחרונה

ויתכן מאד שזה לא במקרה שדווקא לפני יום הכיפורים בו עלינו לשוב בתשובה, אנו מפטירים בנבואת 'שובה ישראל' שנאמרה על ידי הושע הנביא שהיה מבני שבט ראובן כפי שכתב הרמ"ע מפאנו (גלגולי נשמות אות מו, הושע בן בארי), וזה מחמת שהושע בן בארי הוא ניצוץ נשמת ראובן שהיה בעל תשובה (עיין רש"י בראשית לו, כט), ופתח בענין התשובה להורות שעלינו להתחזק ולשוב בתשובה.

המקום מסוגל

השל"ה הקדוש כתב שקברו של הושע בן בארי הוא מקום מסוגל לתפילה על התעוררות לחזרה

גאוה מדומה

פעם בא איזה חסיד אחד בשם זלמן לאדמו"ר שלו ואמר לו: ר' אתה חייב לעזור לי יש לי בעיה של גאוה! תציל אותי! אמר לו האדמו"ר: גאוה זה עניין מסובך, אני צריך לחשוב איך לעזור לך. תשמע, לך בינתיים ליד הבימה, תשב שם, אני כבר אקרא לך. נכנס הבא בתור אל האדמו"ר. כן איך אפשר לעזור לך?
ר' מס הכנסה עלו עלי! אני לא יודע מה לעשות.
אל תדאג, הגעת בדיוק בזמן, זלמן שיושב שם ליד הבימה הוא מומחה גדול לענייני מס, לך להתייעץ איתו. ניגש אליו אותו אדם, וסיפר לו על צרותיו – מה לעשות? מאיפה אני יודע מה לעשות? מה אני יודע בענייני מס? אבל הרב אמר לגשת אליך. בוא נלך לרב לשאול אותו.
נכנסו לרב – וזלמן אומר לרב – למה שלחת אותו אלי? שאל אותו הרב – אינך מבין בענייני מס הכנסה? לא. טוב, כנראה שטעיתי, לך תשב ליד הבימה אני כבר אקרא לך... נכנס הבא בתור לרב – הרב!!! הבת שלי צריכה להתחתן וחסרים לי 30,000 דולר! מה לעשות? מאיפה אני אשיג את הכסף?
הגעת בדיוק בזמן – זלמן הוא עשיר גדול – לך אליו, הוא כבר ייתן לך הלוואה.
מגיע האיש אל זלמן – אתה יכול לעזור לי עם הלוואה? איזה הלוואה, בקושי יש לי מה לאכול, למה פנית אלי?! הרב אמר לי פשוט אליך, בוא נלך לרב לברר את העניין. הלכו לרב, ושוב הרב שואל את זלמן – אינך עשיר? לא. טוב כנראה שטעיתי לך תשב ליד הבימה, אני כבר אקרא לך.
נכנס הבא בתור – הרב!!! אני צריך עזרה נפל לי הסוס, ואני חייב כמה חבר'ה חזקים שיעזרו לי להרים אותו. שלח אותו לזלמן.
זלמן רק ראה אותו מתקרב, הוא כבר אמר לו – אל תגיד לי! בוא נלך לרב – כן הרב מה עכשיו?
הוא צריך עזרה עם הסוס, אתה אדם חזק – תעזור לו. איזה חזק, אני יש לי כילה, בקושי מותר לי להרים קש. נכנס הבא בתור – הרב, יש לי שאלה בטרפות. שחטתי בהמה ויש סירכה בריאה – כשר או טרף? שלח אותו לזלמן.
זלמן רק ראה אותו יוצא אמר לו: תחכה לי שם, אני מגיע אליך. אמר לו הרב: גם לפסוק דינים של טרפות אתה לא יודע? לא! אני לא פתחתי אף פעם שולחן ערוך.
אמר לו הרב: תסלח לי, אתה באת לבקש עצה על גאוה? ראש – אין לך. כסף – אין לך. כח – אין לך. תורה – אין לך. אז על מה באת לבקש עצה – מאיפה יש לך בכלל גאוה?! האמת היא שכולנו בעלי גאוה, אבל מה לעשות, בשביל להיכנס לסוכה צריך ענווה אם נחשוב טוב על מה בדיוק יש לנו להתגאות – נוכל להיכנס בקלות!
(אוצר הדרשות הקצרות, ניתן להשיג בפלאפון - 0548-433-555)

אוזן אחרת

באנה נבחן את עצמנו בכדי להיות נשים טובות יותר, כל אחת תבדוק בעצמה כיצד היא עונה לשאלות הבאות:
האם ברוב שיעורי התורה שאת שומעת את מרגישה שמחדשים לך או לא?
האם כשאת שואלת את חברתך שאלה, את מקשיבה לתשובתה באמת או שאת בסתר ליבך בטוחה שאת כבר יודעת מה היא תשיב ושהיא בטח לא תחדש לך?
כשלקוחה בעבודה מנסה לבדוק משהו, האם נקודת המוצא בליבך היא "עד שהיא תבין ייקח לה שנה..." או "אני צריכה כנראה להסביר טוב יותר"?
האם נקודת הפתיחה שלנו היא שאני מבינה יותר מכולם או שאני צריכה ללמוד מאחרים? שימי לב בכל פניה שפונים אלייך או שאת באינטראקציה עם אחרים – מה האינסטינקט הראשוני שלך? כנראה אלמד משהו מהשיחה הזו, או שאלמד אותה משהו? ישנן נשים שכמעט בכל שיחה נשמע מהן בין המילים טון של: "שמעתי את זה כבר", "את זה אני כבר יודעת...", כך גם בשיעורי תורה, בשיחות ולימודים, בחברויות ובכלל.. או לפחות ברוב.
צריך לשים דגש על כך, משום שאישה הרוצה להיות טובה יותר – בהכרח צריכה להיות בהרגשה של ענווה, באמונה אמיתית שמכל אדם ניתן ללמוד. כל מציאות שאת נתקלת בה יכולה לחדש לך משהו שלא ידעת.
הקב"ה לא סתם מתקיל אותנו ומראה לנו סיטואציות, צריך לבחון במה כדאי לי להשתפר עקב כך. גם אם נדמה לך שאת יודעת כבר את הנושא על בוריו, תמיד ישנה נקודה שבאותה סיטואציה יכולה להתחדש לך, משום שכל אחת שמדברת מכניסה את ה'אני מאמין' שלה, וזה משתנה כל כך בין אנשים.. ולכן מכל אחד ניתן ללמוד את אספקט הראיה שלו על אותו דבר. לא בהכרח שצריך לאמץ את הראיה של השני, אבל ללמוד מכל אחד משהו קטן טוב, בוודאי ניתן. אין בזה שום ספק.
נאמר בחז"ל "מכל מלמדי השכלתי" – תמיד תמיד כדאי להגיע לשיח בהרגשה של "אולי אלמד ממנה משהו", לא להרגיש שאני יודעת הכול מכל כל.
את צריכה להיות מאוד מאוד אמיתית עם עצמך בכדי לבחון זאת, כי בדרך כלל נשים שמרגישות שאף אחד לא יכול לחדש להן יאמרו זאת גם על הכתוב כאן. ולכן – שימי לב, בדקי טוב טוב את ההרגשה הפנימי-פנימית שלך, שאף אחד לא יודע ולא אמור לדעת אותה – אם ברצונך להיות טובה יותר ולהשתפר – כדאי לך לבדוק את זה ולנסות לשנות. באיזה אופן אני מגיעה לשיחה, האם האוזן שלי פתוחה ומקבלת או סגורה בחציה יותר נראית כאלו שומעת?
אדם שיוודע לקבל דעות שונות משלו, שיוודע ללמוד מכל מציאות ומכל אחד – זוכה. וזוכה במידות טובות ונעלות יותר, בייחוד במידת הענווה, הוא גם זוכה באמת ללמוד דברים חדשים ויקרים שבטוח יתנו לו עוד אור במובנים מסוימים. יתרון נוסף וחשוב, הוא שברגע שאת מגיעה לשיחה בהרגשה של פתיחות וקבלה, מיד הדו שיח נשמע אחרת. אין התנגדויות משום צד לשיחה ואין חוסר תקשורת. כי את באה ממקום אחר. הצד השני שמדברים איתו מיד מרגיש את כוונתך או ללמוד או לשמוע, לא פה כדי לשמוע ולקבל או להשמיע ולהראות שאת יודעת טוב יותר – ומובן לכל לך, האם הפציפות הראשונות הרבה יותר מקלות על השיחה ונותנות הרגשה טובה יותר ולא יוצרות התנגדויות.
אז איך עובדים על זה? בפעם הבאה שמישהו אומר לך משהו ומיד עולה במוחך שאני כבר יודעת את זה, תנסו את המחשבה הלהקשיב מאוזן אחרת, אוזן מקבלת יותר. "אולי יש לה משהו לחדש לי, אולי אם אקשיב בהן השורות אלמד פה משהו חדש.. מה אכפת לי ללמוד", כמובן שאם זה לא טוב לי לא אקח את זה אליי, אבל הרגשת הקבלה וההכלה היא הרבה יותר נעימה לגוף. תנסו בבית.

לרכישת הספר "תוכנו רצוף אהבה" מאת מחברת הטור: 0583266571

מי שחי באשפה מה הוא מרגיש?

ספסלי ישיבה נוחים הותקנו בחצר לרווחת הקשיש, ולמקום היתה עדנה. כעבור מספר חודשים החליט אחד מכתבי העיתון לחזור אל אותו זקן, ולבדוק מה מעשהו בתנאי החיים החדשים... הוא התקרב אל החצר ומה רואות עיניו? הקשיש יושב בגנת הנהדרת, ומתענג על יופיה והדרה.
הוא ניגש אליו בעדינות, וביקש לשמוע ממנו איך הוא מרגיש היום במקום, והזקן עונה לו בחיך רחב: "מה אומר לך... יש חיים לאחר המוות! אחרי שלושים שנה שמחתי לגלות שהשמש זורחת החל מחמש בבוקר ולא רק מהשעה עשר, עד היום הגרוטאות כסו לי את אורי השמש עד השעה עשר... ועוד יותר, במשך שלושים שנה סבלתי מקוצר נשימה, כי כמויות האבק כאן היו נוראיות, נחשים ועכברושים היו אורחי הקבועים... ויתושים ופרעושים מלאו את ביתי לאלפיהם. עכשיו, כבר אינני סובל מקוצר נשימה, ונחשים ועכברים אינם עוד. האויר הצח ממלא את הריאות, והבריאות שלי טובה יותר... בקיצור, ביום אחד הפכתי צעיר בשלשים שנה..."
החי בתוך האשפה אינו מרגיש בצחנתה!
נשאל נא את עצמנו, איפה היה הזקן הזה שלושים שנה? הוא לא ראה שחצרו רוחשת עכברים ונחשים? הוא לא שם לב שביטו שורץ מעופפים? איך הוא לא הרגיש שהוא חי במזבלה צבורית?
התשובה פשוטה ביותר: "מי שחי באשפה אינו מרגיש!!" עומד איש תברואה מאחורי משאית מלאה בזבל, והוא נושם עמוק מלא ראותו אשפה מצחינה, ובטוח אין עוד אויר צח שזכה... וכולו מתענג בקראו "מי זקוק לבשמים מלאכותיים כשיש ריח טבעי של הבורא..."
את זאת זעק ר' יעקב נימן וקרא: כשהיצר הרע חי עם האדם הוא לא אורח שלו - אלא הופך להיות הוא בעצמו! ולכן האדם לא חש כלל שיש עמו יצר הרע! הוא שקוע כל כולו ביצריו כטובל בהריו זבל מצחין וכבר אינו מרגיש במחנק הנורא! לכן שאנו מגיעים ליום הכיפורים נדע לחזור בתשובה על מעשינו ולדעת להבדיל בין מעשינו הטובים ועל אלה שלא, נעשה תשובה.... להתעזר באהבתך

מעשה שסיפר הרב יחזקאל יונגרייס שליט"א.
לפני למעלה מעשרים שנה הופיעה בעיתון כתבה על מבצע שערכה עיריית תל אביב, בו מבקשת היא לפנות גרוטאות ישנות שנאספו בחצרות הבתים. אחת החצרות היתה מרווחת במיוחד ושייכת לזקן מתושבי העיר, שעסקו היומיומי במשך עשרות שנים היה 'צבירת גרוטאות'... היהודי היה רוכב על תלת אופן במשך כל שעות היממה, נורב בכל פח אשפה מזדמן, מחטט בערמות פסולת, מחפש ומחפש עד שיהיה מוצא את הגרוטאה החביבה עליו, מעלה אותה על עגלתו, ודוהר לחצרו על מנת לשמרה שם.
כך במשך שלושים שנות עמל ויגיעו, צבר בחצרו ערמת גרוטאות נכבדה, שגבהה הגיע קרוב לשלוש קומות בנין ברדיס של שלוש מאות מטרים! לצורך פנוי החצר הזו נזקקה העירייה ליותר ממאה וחמשים משאיות אשפה!
בכתבה בעיתון סופר, שכאשר קיבל הקשיש את המכתב המודיע על הפינוי המיוחל, הכריז בפני כל אוזן שקובה כי הוא לא יתן לגעת אפילו בפירט אחד, ולא ימשל אותו מרכושו... בתחלה הוא אכן ניסה למנוע את הפינוי בצו בית משפט, אבל הפסיד במשפט. וכשבאו לפנות את השטח, הוא עצר את הפועלים בגופו ממש, כשרקע בידיו וברגליו, וניסה לחסום את כניסת המשאיות, עד שצערה אותו העירייה בצו בית המשפט, כי לא יכלה לעמוד בפני התנגדותו העזה...
בסופו של דבר הוכתר המבצע בהצלחה, והחצר פונתה לחלוטין. היא שינתה את פניה לבלי הכר, שכן תחת האדנרלמוסיה ששררה במקום, שלחה העירייה פועלים שכל מחלקת הנטיעות, והם השקיעו רבות כדי להפוך את החצר לפינת חמד: מדשאה ירוקה רחבת ידיים החלה לצמוח, ולצידה פרחו נוי ועציצים גאים. מערכת השקיה אוטומטית פעלה אחת ליומיים והפיחה בצמחיה רוח חיים, נאם

הודעה חשובה לאוהבי תורת ה'זרע שמשון'

לכבוד חודש הילולת ה'זרע שמשון' כל מי שמעוניין לרכוש מארז של חמישה סטים (עשרה ספרים) מהספר 'מעבר לסגולה' המבאר את ה'זרע שמשון', ולהפיצם בבתי הכנסת בסביבת מגוריו, יפנה להידברות 073-222-1250 זכות הצדיק תעמוד לכם ותברכו מן השמים.

הפסוקים המסוגלים

קודם הקבלה יאמר המקבל שני פסוקים מספר ישעיהו (ח, יט-כ) "וכי יאמרו אליכם דרשו אל האבות ואל הידענים המצפצפים והמהגים הלא עם אל אלהיו ידרוש בעד החיים אל המתים, לתורה ולתעודה אם לא יאמרו כדבר הזה אשר אין לו שחר" ע"כ.

מידי שבוע מתקיימת חלוקה של עשרות מוצרים, פירות ירקות, מוצרי חלב, ממתקים לילדים, מידי פעם גם עופות ודגים ועוד... לכ-700 משפחות מעוטות יכולת שהמוצרים האלה עוזרים להם להתקיים למשך כל השבוע,

בואו ותהיו חלק מהמפעל העצום הזה של עזרה לעוד משפחות במצוקה.

לתרומות חייגו: 03-8000770

בשבת והוראה לבורא עולם יצא לאור ספרו החדש של הרב יגאל כהן שליט"א על פרק רביעי של חובת הלכבות ביאור בשפה נעימה וברורה

ניתן להשיג במשרדי 'יביע אומר' 03-8000770 ובחנות המובחרות

כדין כפרות המהודר

אם ברצונך לעשות צדקה מעולה עשה אותה עם עמלי תורה עניים "כדין כפרות המהודר" שינתנו לעמלי תורה עניים ומשפחות נזקקות.

ניתן למסור בבית המדרש ברחוב עוזיאל 41 ב"ב או באשראי בטלפון

03-8000770

השמות ימסרו לברכה להרה"ג יגאל כהן שליט"א

נר תמיד לע"נ ר' מנשה בן רחל ז"ל ולע"נ שושנה מהין בת זיוה ע"ה

בתרומה של ש"ח 250 אתם שותפים בהפצת העלון ב: 20,000 עותקים